

Evenstad skogskole og Ole Skurdal

Begynte i 1912.

Statuttene for driften:

Skulle være ettårig.

Ha plass til 20 elever.

Praktisk og teoretisk utdanning.

Ferdig uteksaminerte elever skulle kunne konkurrere om opptak til Norges Landbrukshøyskole.

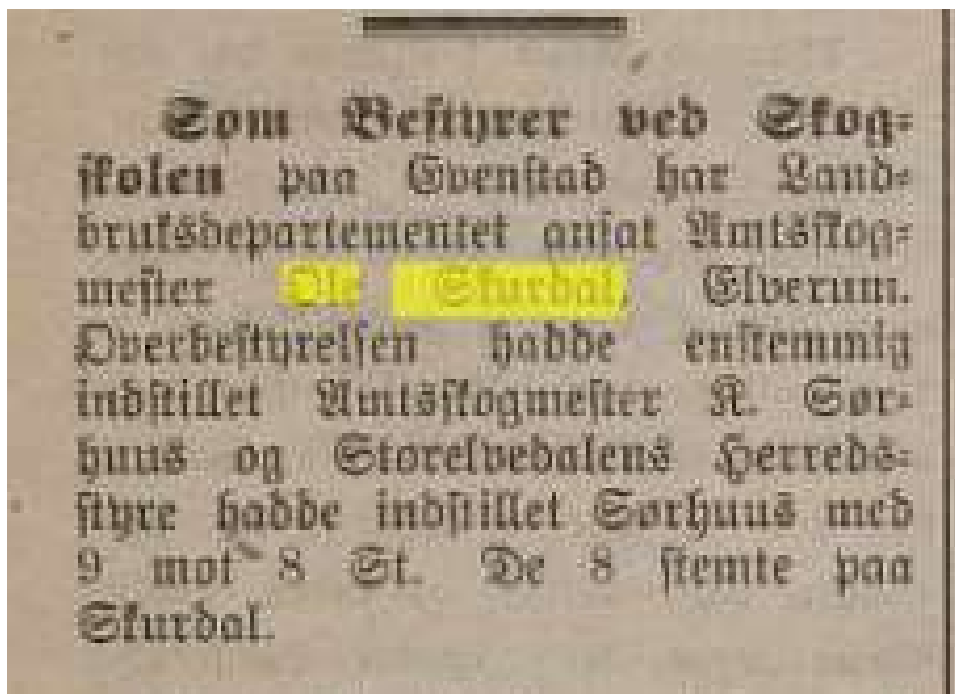
4 søkere på skolebestyrerstillingen,

Amtskogbestyrer i Østerdalen og Trysil Ole O Skurdal fra Nord-Fron var en av søkerne og var landbruksdepartementets kandidat.

Han fikk jobben og det ble fremhevet: *"Skurdal har i den tiden han har arbeidet i dalen, gjort seg kjent som en grei mann med et behagelig og vinnende vesen. Skurdal forener en solid teoretisk utdanning med et praktisk grep på tingene."*

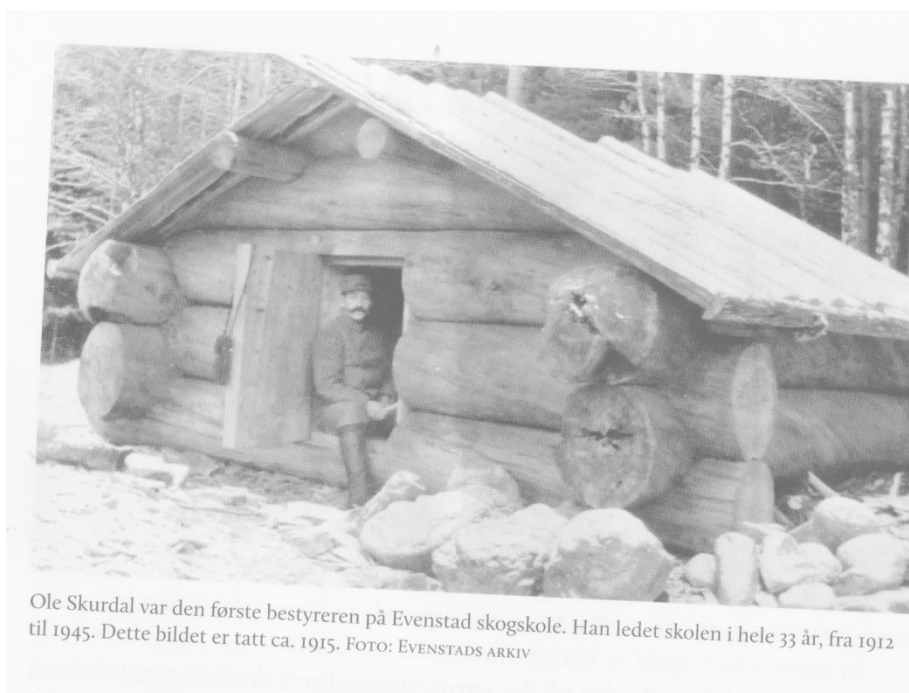
Ole Johannes Olsen Skurdal var bestyrer frem til 1945. Han gikk under kallenavnet "Dølen"

Senere har sønnen Per Skurdal vært rektor på skolen fra 1962 til 1980.

Kunngjøring i «Indlandsposten» 18.september 1911

Bildene under er fra boka Evenstad i 100 utgitt i forbindelse med 100år feiringen av Evenstad skogskole.

Olav Sjølie,
Styremedl. 1900—15.
Formann 1900—14.

Ole Skurdal,
Styremedl. 1915—21.
Formann 1920—21.

G. Veflingstad,
Styremedl. 1918—22.
Formann 1921—22.

Th. Gjolstad,
Formann 1922—49.

Haaken K. Mathiesen
Formann 1947—

Styret i jubileumsåret.
Fra venstre: Chr. Rørholt, Valentin Sibbern, Haaken K. Mathiesen,
Erik J. Helstad og Ole H. Løvlien.

Utdrag fra «Hedmark Skogselskap 1901 – 1951»

Evenstad skogskole

adr. Rasten st., Østerdalen,
begynder i første uke januar 1919
sit 3. skoleaar.

Elevér optas i oktober maaned
nu. Plan og beretning, hvorav
alle oplysninger vedrørende skolen
kan læses, sendes ved henvendelse
til skolen. **Ole Skurdal,**

(OAB)

2841

Annonsering i Hedemarkens Amtstiede 26. september 1918

Skolens funksjonærer

Bestyrere

Ole Skurdal var skolens første bestyrer. Han ble født i Sør-Fron i 1881 og tok eksamen ved Norges landbrukshøgskole i 1907. Han var assistent i Kristians Amts Skogselskap 1907 og amtsskogmester i Hedemarkens amt 1908–12. Han var bestyrer av Evenstad skogskole fra 1912–45 og var skogforvalter for Stor-Elvdal kommuneskoger fra 1913 til denne stilling ble utskilt fra skolebestyrerstillingen.

Han var i flere år medlem av Hedemark skogselskaps styre og var medlem av Landskogtakseringens råd. Han hadde også flere kommunale og andre tillitsverv. Ole Skurdal døde i februar 1962.

Ole Skurdal
1912-1945

Utdrag fra «Statens Skogskole Evenstad 50 år»

Grundigere elementærundervisning i skogbruksskolene.

Det bør bevilges til repetisjonskurser og kortere spesialkurser.

For Østlendingens skogbruksnummer av skogskolebestyrer **Ole Skurdal**

Vi har bedt skogskolebestyrer **Ole Skurdal** om en uttalelse om aktuelle spørsmål i vår skogbruksundervisning, og han svarer:

Skogbruksundervisningen i vårt land gis som spesialundervisning ved våre elementære skogskoler og ved Norges Landbruks høiskoles skogbruksavdeling.

Søkningen til disse skoler har i det siste vært sterk og efterspørselen etter utdannede skogsfolk heligvis stigende.

Hvad efterspørselen etter utdannede folk angår opplyses at bare av dem som kun har gått vår elementærskole er det anbragt i stillinger i skogbruket over det hele land et meget stort antall ved formidling herfra og der spares årlig å om utdannede folk i skogbruket.

Vi som har fulgt undervisningens utvikling gjennom et kvart århundre, ser med glede på denne utvikling, og kravene til de fagerte blir stadig større og større. Min ønskeliste for elementærundervisningen er at denne kan bli enda mer grundig. Skal den kunne bli det, er jeg bange for at vi enten må utvide læretiden eller sløffe fag som ungdommen lærer annetsteds, f. eks. norsk, fysikk, landbruksfag, regning for å kunne utvide undervisningen i de spesielle skogbruksfag, herunder bl. a. også grundigere undervisning i regnskapsføring med spesielle skogregnskap) og de til disse nødvendige hjelpefag.

Å utvide læretiden er betenkelig v hensyn til utgiftsspørsmålet og iden for den enkelte elev. I begge tilfelle må der til de elementære

Skogskolebestyrer **Ole Skurdal**
Evenstad.

skogskoler være lagt en stor nok skogforvaltning, så skolene på egen grunn, i egen skog, kan praktisere og vise frem de forskjellige gjøremål i året.

Til elementærskolene bør dessuten være bevilgning til repetisjonskurser og kortere spesialkurser for de skogsfolk som ikke går høiskolen. Det er spørsmål om det rett som det er

og i skogbruket behov for det. Skogsfolk i stilling eller stadig arbeid i skogen vil på slike kurser kunne holdes a jour med det nye i tiden og finne anledning til meningsutvekslinger med andre. Korte kurser særlig beregnet på skogsarbeidere bør også inngå som fast ledd i undervisningsplanen, og henlegges til den tid av året det vil passe best for skogsarbeiderne.

Med hensyn til skogbrukshøiskolen ser jeg det som en eiendommelighet at det av A.s Borregaard finansierte professorat henlegges til Den tekniske Høiskole, ikke skogbrukshøiskolen. Og jeg har i dagspressen tidligere gitt uttrykk for, at den logiske følge her bør bli, at skogbrukshøiskolen også kobles sammen med Den tekniske Høiskole. I samme retning taler også den ting, at de fleste ledende stillinger i treforedlingsindustrien og fiskeingeniøren m. v. nu er besatt ikke med skogbrukskandidater, men med ingeniører.

Evenstad skogskole, 30 okt. 1937.

Ole Skurdal

Arbeidsforhold, husvær, hygiene og kosthold i skogen.

Den nye arbeidsinspektør i skogbruket
forteller om sine oppgaver.

gaver blir utvilsomt å opna mer ansattethet når det gjelder utarbeidelse av vedtekter for husvær. Vår gamle husværlov er nok også moden for en revisjon.

De hygieniske forhold i kolene er en sak av meget stor betydning, og i dette spørsmål vil det bli en

Riksprogrammet 13., 14., 15. og 16. januar.

I riksprogrammet idag, torsdag, 14. januar kommer foruten de faste programpostene kl. 16: Norges Ungdom — Norges framtid. Nørrøna-folket det vil fare.... og kl. 19.20: Aktuell time.

Programmet imorgen, fredag 15. januar, har flere interessante poster. Om ettermiddagen kl. 16.15, får vi kåseri «Sett og hørt». Thyra Bentzen forteller trekk fra livet i Tyskland under forrige krig. Om kvelden får en kl. 20: På veg mot framtiden, en nasjonal time. En NSK-sending. Taler av landsleder Olga Bjoner og propagandaleder Ragen Prag Magelsen. Glimt fra NSK's arbeid. Kl. 21.15 følger et nytt foredrag i serien: Hva skal jeg bli — og hvordan skal jeg bli det? Skolebestyrer **Ole Skurda** taler om den lavere skogbruksutdannelse.

Som vanlig bringer Willy Johansens orkester sin musikalske ukemelding lørdag 16. januar kl. 15.15. Om kvelden får en mere lørdags-hygge, idet Kringkastingen sender et underholdningsprogram kl. 20.

Riksprogrammet avsluttes hver dag med sending for sjøfolk.

Sigrød Brænd, fra Brenna gard. – Ole døde i 1850-åra, og sønnen Jon Olsen overtok garden. Han ble født den 10. desember 1801. – Han var gift med Ingeborg Westgård, f. 22. oktober 1809. De hadde bare et barn, datteren Sigrød. Hun ble født den 18. desember 1850, og ble den 9. september 1871 gift med Tarald Trønnes. Det var han som fikk bygd den vakre hovedbygningen, som dessverre brente sommeren 1973. Tarald Trønnes anla også den vakre parken med dam og bruer over den vesle bekk. – Tarald Trønnes var grosserer og en velholden mann. Da Tarald døde i 1891, arvet jo Sigrød også ham, og var da en av dalens rikeste kvinner.

Sigrød Tromes ble vanlig kalt Nordstumboen, eller også Sigrød Storråde. Hun var en meget varmherjet kvinne, og brukte mye av sin formue til beste for andre. Alle som hadde det vondt, hadde hennes varme medfølelse. – Han ofret både tid og penger på barnhjemmet, som i hennes tid hadde et nokså stort belegg. Hun viste stor godgjørenhet mot fattige og trengende. Hun opprettet flere legater, bl. a. til sykepleien og kirkesangen. Hennes testamente viste at hun hadde gitt bort det meste av sin store formue til velledige formål. Alle hennes mannlige slektninger fikk 15 000 kroner hver. – I mange, mange år sendte hun en av sine gardsgutter med hest og slede, fullpakket med gaver gjennom grensene på vestsiden. Det var ikke mange hus som ikke fikk julegaver av Sigrød. I mange år var Sigrød i Italia i den kaldeste årstid, men hun tenkte på de som hadde det vondt da også. Hun kjøpte med seg en mengde ting som skulle være julegaver neste år.

Sigrød var alltid beredt til å rekke en hjelpende hånd, og hun ble nesten betraktet som en mor for mange.

Det var ofte misjonsmøter på Nordstumboen, for Sigrød var sterkt kristelig interessert. – Grendefolket satte jo stor pris på alt hun gjorde, og så bestemte ungdomslaget seg for å hedre henne, vise at de verdsatte hennes gavmildhet. På Sigrøds 50 års fødselsdag var det som vanlig misjonsmøte den dag. Da samlet 50 ungdommer seg i den vakre bjørkealen på Nordstumboen, og fakler ble tent, en skjønn hyllest til en beundret og elsket kvinne. En som var gjest hos Sigrød den kvelden sa at det var som et eventyr i «Tusen og en natt». Sigrød kom med gjestene sine ut på altanen, og fylkesskolestyrer Knut Kvishi tolket i en varm tale grendefolkets takk. – Så ble alle bedt inn og vel bevertet. – Sigrød var den første som hadde bil på vestsiden. De gikk jo ikke så veldig fort bilene i den tid, og når Sigrød kjørte til og fra kirken, pleide ungene å springe ved siden av bilen. Og da vanket det mangen 50-oring til barna fra Sigrøds gavmilde hånd.

Ole Skurdal – Evenstad skogskoles første bestyrer

Det var stor glede i Stor-Elvdal da det var avgjort at det skulle opprettes skogskole på Evenstad, bygdas største gard. Så var en vel også spent på hvem som

skulle lede denne skolen fra starten. Gudbrandsdølen **Ole Skurdal** ble tilsatt i denne viktige stilling, og det skulle snart vise seg at det var et heldig valg. – **Ole Skurdal** var en arbeidskraft av de sjeldne, og var fra første stund innstilt på å skape en skole som ville få betydning for norsk skogbruk. – **Ole Skurdal** var alltid åpen for nye ideer, alltid på vakt for å finne fram til det beste. Bok etter bok pløyde han igjennom, lærte verker i store, ruvende hånd, alt som angikk skogbruk. Og han gav sin lærdom til elevene på en slik måte at de begjærlig tok det opp. – Han hadde et malende språk, hans gudbrandsdølske dialekt var vakker og han fenget alle når han talte. Han hadde alltid nye ideer, og hadde han vært millionær, ville ingen ha vært arbeidsledige i Stor-Elvdal. Planer manglet han aldri. – Han var en uredd kar, og det hendte nok det sved hardt når han tok i. Men det lune, skøykraktige glimtet forlot ham aldri. Det manglet ikke «riss» til Ole heller, men Herre Gud, hvor lite det hjalp! Han var seg selv i alle livets forhold, en traust dol, ja, «Døln» ble han da også bare kalt av bygdefolket. – **Ole Skurdal** hadde en egen evne til å skape fest, når det trengtes. Når slåtten var over på Evenstad, var det alltid fest. Og da gikk Døln humrende omkring og likte seg glugg i hjel.

Med sagafortellerens glød og intensitet gav han sin lærdom til elevene, og rundt i landet sitter mange som minnes hans timer.

Ole Skurdal var født på Harpefoss i 1881. Etter å ha gjennomgått Håvi landbruksskole, gikk han Steinkjer skogskole, og så Landbrukshøyskolen på Ås. Han var først assistent hos amtskogmester Thrana, og ble selv amtskogmester i Hedmark, til han i 1911 ble ansatt som bestyrer ved Evenstad. – Til å begynne med forpaktet han gardsbruket. Senere fikk han overført gardsbruket til skolen. Skurdal hadde mange verv i bygda. Han var formann i forstandskapet i Stor-Elvdal Sparebank, formann i byggekomiteen – og arkitekt for Mykleby skole, og med i en rekke utvalg. Når det var møter på Koppang, gikk han svært ofte denne veien, og det er 32 km tur/retur.

Da han hadde vært bestyrer av Evenstad i 25 år, fikk han overrakt en adresse med omkring 1000 underskrifter, noe som viser at det ble satt pris på hans innsats for skolen.

Knut Hamsun i Østerdalen

Knut Hamsuns samlede verker er kommet i nytt opplag. Påny vil tusener glede seg over den geniale dikters mangfoldige påfunn, i tankene vandte inn i hans skjønn naturrike, – mange som for har lest Markens grøde, Pan, Victoria, August, Benoni og alle de andre, vil atter finne fram fra bokhylla en eller annen Hamsun-bok som har gitt oss skjønn stunder. For østerdøler vil det muligens være av interesse å friske opp igjen minner fra den tid Hamsun oppholdt seg her.

Utdrag fra «sagn og saga» av Hans S. Hanssen

STOR-ELVDAL HERRED 115

Evenstad

Gnr. 9, bnr. 1, 2, 53. Postadr. Evenstad.

Sk.m.k. 56,75. D. jord 400 daa (sandjord), annet jbr. areal 100 daa, prod. skog 26 500 daa. – Våningshus bygd 1860, fjøs, låve, stall, stabbur og bryggerhus. Brt. kr. 300 000. – Nysetra og Evenstad seter. – 7 hester, 35 kyr, 15 okser og kviger, 30 griser, 150 høns. – Garden hette opprinnelig «Eyvindstade» etter den første brukeren. I 1619 ble det holdt «Skjønns- og Besiktigelsesforretning» over Evenstad. Skogskole fra 1912.

Eiere: Staten og Hedmark fylke.

Styrer: **Ole Skurdal**, f. 1881, g. 1910 m. Nanna Lossius. Barn: Ola, Lars, Per, Kari-Louise, Eli, Ruth, Hans. – **Ole Skurdal** har vært styrer siden 1912.

Norske Gardsbruk – Hedmark Fylke 1943